

УКРАЇНА

(19) UA (11) 43078 (13) A

(51) 7 G01N33/53

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВИНАХІДвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ВИЗНАЧЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО РОЗВЕДЕННЯ ГОМЕОПАТИЧНОГО ПРЕПАРАТУ

(21) 2001020895

(22) 09.02.2001

(24) 15.11.2001

(33) UA

(46) 15.11.2001, Бюл. № 10, 2001 р.

(72) Симоненко Григорій Геннадійович

(73) НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ /НМУ/, UA

(57) Спосіб визначення індивідуального розведення гомеопатичного препарату, що включає проведення класичної гомеопатії, який відрізняється тим, що до призначення лікування в пробах крові

пацієнта *in vitro* проводять реакції спонтанного розеткоутворення лімфоцитів та фагоцитозу нейтрофільних гранулоцитів в присутності потенцій 6CH, 50CH, 200CH, 1000CH гомеопатичного препарату, визначають стимулюючий ефект по різниці процентного співвідношення Е-розеткотвірних клітин, що стимульовані препаратом і контрольних, вибирають найбільший показник стимуляції розеткоутворення та показник стимуляції фагоцитозу і визначають індивідуальну чутливість до певного розведення гомеопатичного препарату.

Винахід стосується медицини, а саме пульмонології і може бути використаний для об'єктивізації підбору потенції (розведення) гомеопатичного препарату для лікування хворих на хронічний бронхіт через застосування імунологічних показників.

Хронічний бронхіт є важливою проблемою пульмонології. У зв'язку з економічними та екологічними проблемами, в тому числі - алергізацією (сенсibiliзацією) населення, виникає багато проблем з лікуванням хворих на хронічний бронхіт [1].

Застосування гомеопатичних препаратів в комплексному лікуванні хронічного бронхіту є, безумовно, показаним [2].

Поширення гомеопатичної терапії викликає необхідність пошуку нових шляхів для вдосконалення критеріїв призначення гомеопатичних засобів.

Перспективним у цьому напрямку є включення в діагностичний комплекс імунологічних методик *in vitro*, оскільки одним з головних досягнень сучасної медицини як біологічної науки є бурхливий розвиток імунології [3, 4].

Найближчим аналогом (прототипом) способу визначення індивідуальної потенції гомеопатичного препарату при лікуванні хворих на хронічний бронхіт є емпіричний спосіб вибору потенції гомеопатичного препарату в залежності від ступеня загострення патологічного процесу, за правилами класичної гомеопатії [5].

При цьому способі зберігається значна суб'єктивність гомеопатичної діагностики, існують труднощі вибору між кількома потенціями (6CH, 50CH, 200CH, 1000CH) вірогідного для даного пацієнта

препарату, оскільки відомою є тільки загальна формула: чим більшим є ступінь загострення захворювання - тим менші розведення (потенції) гомеопатичного препарату повинні застосовуватись для лікування.

Задача, яка вирішується способом, полягає в оптимізації підбору потенції (6CH, 50CH, 200CH, 1000CH) гомеопатичного препарату для лікування хворих на хронічний бронхіт на підставі використання імунологічних показників.

Технічний результат, що досягається, полягатиме в значному скороченні термінів лікування, збільшенні періодів ремісії, зменшення ускладнень традиційного лікування та супутніх захворювань.

Поставлена задача вирішується тим, що у запропонованому способі до призначення лікування в пробах крові пацієнта *in vitro* проводять реакції спонтанного розеткоутворення лімфоцитів (Е-РУЛ) та фагоцитозу нейтрофільних гранулоцитів в присутності потенцій (6CH, 50CH, 200CH, 1000CH) гомеопатичного препарату, що надає можливість визначити індивідуальну чутливість імунокомпетентних клітин до певних розведень гомеопатичного засобу.

Спосіб здійснюється таким чином.

Згідно з класичною гомеопатичною методикою, за сукупністю ознак пацієнта, підбирається гомеопатичний препарат. На дистильованій воді готуються стандартні потенції обраного препарату (6CH, 50CH, 200CH, 1000CH). Беруть 10 мл крові з кубітальної вени для пробірочних тестів у реакції розеткоутворення лімфоцитів (Е-РУЛ) та визначення фагоцитарного індексу нейтрофілів (ФІ).

(19) UA (11) 43078 (13) A

Лімфоцити чотирьох проб оброблюють кожну одним розведенням, контрольну - дистильованою водою (0,5 мл). Стимулюючий ефект розведення (потенції) гомеопатичного препарату визначають по різниці процентного співвідношення Е-розеткотвірних клітин, що стимульовані препаратом (або фагоцитарного індексу), і контрольних:

$$A = (E-PU\text{L})_1 - (E-PU\text{L})_2.$$

А - показник стимуляції розеткоутворення в пробірочному тесті, де

$(E-PU\text{L})_1$ - реакція з гомеопатичним препаратом,

$(E-PU\text{L})_2$ - контрольна реакція.

$$B = \Phi I_1 - \Phi I_2,$$

де

В - показник стимуляції фагоцитозу в пробірочному тесті,

ΦI_1 - реакція з гомеопатичним препаратом,

ΦI_2 - контрольна реакція.

Вибирається найбільший показник А або В і по ньому визначають індивідуальну чутливість до певної потенції гомеопатичного препарату.

Спосіб підтверджується такими прикладами.

Приклад 1

Хвора Б., 1948 р.н., знаходилась на лікуванні у відділенні пульмонології ІФП АМН України (історія хвороби № 1014) в зв'язку із загостренням хронічного обструктивного бронхіту. При проведенні імунологічних досліджень з *Argentum nitricum* 6CH, 50CH, 200CH, 1000CH, $(E-PU\text{L})_2$ складала 42,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 6CH - 55,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 50CH - 39,3%, $(E-PU\text{L})_1$ 200CH - 31,3%, $(E-PU\text{L})_1$ 1000CH - 42,6%, ΦI_2 - 62,0%, ΦI_1 6CH - 76,0%, ΦI_1 50CH - 56,0%, ΦI_1 200CH - 64,0%, ΦI_1 1000CH - 64,0%. Найбільший показник був у 6CH і дорівнював: $B = 76,0\% - 62,0\% = 14,0\%$, тобто реакція на потенцію (розведення) препарату була значною. На фоні звичайної бронхолітичної терапії хворій був призначений курс лікування *Argentum nitricum* в розведенні 6CH по 3 гранули щодня. Нормалізація клінічних і лабораторних показників зареєстрована на 12 день перебування в стаціонарі, що на 9 днів менше загальновизнаного.

Приклад 2

Хвора Ж., 1946 р.н., знаходилась на лікуванні у відділенні пульмонології ІФП АМН України (історія хвороби № 1125) в зв'язку із загостренням хронічного обструктивного бронхіту. При проведенні імунологічних досліджень з *Lachesis* 6CH, 50CH,

200CH, 1000CH, $(E-PU\text{L})_2$ складала 31,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 6CH - 11,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 50CH - 21,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 200CH - 13,0%, $(E-PU\text{L})_1$ 1000CH - 12,0%, ΦI_2 - 30,0%, ΦI_1 6CH - 49,0%, ΦI_1 50CH - 35,0%, ΦI_1 200CH - 38,0%, ΦI_1 1000CH - 31,0%. Найбільший показник був у 6CH і дорівнював: $B = 49,0\% - 30,0\% = 19,0\%$, тобто реакція на препарат була в межах помилки методу (3%). На фоні звичайної бронхолітичної терапії хворій був призначений курс лікування *Lachesis* в розведенні 200CH по 3 гранули щодня. Нормалізація клінічних і лабораторних показників зареєстрована на 21 день перебування в стаціонарі, що є загальновизнаним для стаціонарного етапу лікування хронічного бронхіту.

За період з 1992 по 1998 роки у відділенні пульмонології ІФП АМН України і відділенні нетрадиційної медицини кафедри реабілітаційної медицини НМУ з використанням способу, що пропонується, було продіагностовано і проліковано 13 хворих з діагнозом, який був підтверджений клініко-лабораторними даними та результатами функціонального, рентгенологічного, імунологічного, бронхологічного, цитологічного і біофізичного досліджень. Ремісія захворювання досягалась в середньому раніше на 8,3 дні. При застосуванні способу достовірно ($p < 0,05$) кращим було зменшення супутніх скарг і ознак. Тривалість ремісії становила $7,2 \pm 1,4$ місяців, порівняно з $2,8 \pm 0,9$ в контролі ($p < 0,05$). Частота загострень за рік складала в середньому $1,6 \pm 0,3$ в основній групі і $3,1 \pm 0,3$ в контрольній ($p < 0,01$). Спосіб може бути рекомендованим для широкого використання в клінічній практиці.

Джерела інформації

1. Фещенко Ю.І. Сучасні проблеми пульмонології / Укр. пульм. журн. - № 2, 1997. - С. 3-8.
2. Симоненко Г.Г. Эффективность гомеопатических средств в комплексном лечении больных хроническим обструктивным бронхитом / Укр. пульм. журн. - № 2, 1998. - С. 46-49.
3. Клиническая иммунология / Под ред. А.В. Караулова. - М.: Мед. информ. агентство, 1999. - 604 с.
4. Стефани Д.В., Вельтищев Ю.Е. Иммунология и иммунопатология детского возраста. - М., 1996.
5. Ганеман С. Органон врачебного искусства: Пер. с англ. - М.: Атлас, 1992. - 205 с.

ДП "Український інститут промислової власності" (Укрпатент)
Україна, 01133, Київ-133, бульв. Лесі Українки, 26
(044) 295-81-42, 295-61-97

Підписано до друку _____ 2002 р. Формат 60х84 1/8.
Обсяг _____ обл.-вид. арк. Тираж 50 прим. Зам. _____

УкрІНТЕІ, 03680, Київ-39 МСП, вул. Горького, 180.
(044) 268-25-22
